

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 97.

V Ljubljani, v petek 27. aprila 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 26. aprila.

Budgetna razprava.

(Deveti in deseti dan.)

Iz osme seje državnega zbora dne 24. t. m. imam še omenjati, da je na konci seje poslanec g. Vošnjak s svojimi tovariši izročil interpelacijo, je li res naučni minister deželnemu šolskemu svetu štajerskemu ali gimnazijskemu vodstvu v Celji naročil, na to gledati, da bo mogel odpraviti paralelke na celjski gimnaziji? Interpelacija slóve:

„Interpelacija pisanca Mihe Vošnjaka in tovarišev na Nj. ekscelencijo c. kr. naučnega ministra.

Javni listi so nedavno prinesli vest, da je c. kr. naučno ministerstvo naročilo c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradci, naj dela na to, da se opusté na c. kr. državni gimnaziji paralelni razredi; tako n. pr. je pisala „Laibacher Ztg.“ dne 5. minolega meseca:

„Slovenski listi so nedavno poročali, da se bo opustila nemška gimnazija v Celji iz premestnih oziróv. Ta vest je menda nastala, ker je gospod naučni minister naročil štajerskemu dež. šol. svetu, naj dela na to, da se opusté vsi paralelni razredi na imenovani gimnaziji. V merodajnih krogih ne mislijo popolnoma opustiti dobro obiskovano celjsko gimnazijo ali pa odpraviti zgornjo gimnazijo.“

Ker se pa tudi odprava paralelnih razredov nikakor ne dá opravičiti s faktičnim obiskovanjem tega učnega zavoda in bi taka naredba imela v prvi vrsti namen, obtežiti gimnazijski pouk mladini večinom slovenskih sodnijskih okrajev Gornji grad, Vranksko, Šoštanj, Konjice, Šmarije, Kozje, Sevnica, Brežice in Laško, in bi tudi materialne koristi celjskega mesta trpele škodo, ko bi se opustili dotični paralelni razredi, vprašajo podpisani poslanci Nj. ekscelencijo:

1. Ali je visoko c. kr. naučno ministerstvo res poslalo ukaz c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradci, da se opusté paralelni razredi na c. kr. celjski gimnaziji, ali je ta druga oblast izdala enak ukaz vodstvu imenovane c. kr. gimnazije? Oziroma, če se je to zgodilo,

2. kateri nagibi so dali povod naučni upravi za tako naredbo?“

Včeraj govoril je poslanec Pfeifer o epidemičnih in nalezljivih boleznih ter predlagal resolucijo, naj vlada prej ko mogoče zbornici predloži načrt zakona gledé ravnanja pri nalezljivih epidemičnih boleznih. Govor je bil v marsikaterem oziru mičen in dobro osoljen, kakor se boste prepričali iz priloženega stenografičnega zapisnika.

Pri cestah je včeraj govoril poslanec Hren in priporočal vladi, naj popravi in preloži cesarske ceste na Dolenjskem. Predlagal je, naj se v ta namen v državni proračun postavljene zneski pomnože pri karlovški veliki cesti od 9000 gld. na 15.000 gld., pri zagrebški pa od 6300 gld. na 20.000 gld. Ali ta predloga nista obveljala, in so bile sprejete številke, kakor jih je nasvetoval budgetni odsek.

Danes je o uravnavanju Save od Črnuč do sv. Jakoba in o novem mostu čez Savo pri Črnučah govoril poslanec Poklukar, ter nasvetoval resolucijo, v kateri vladi priporoča ta dela, ki so proračunjena na 352.000 gld., dovršiti do konca leta 1891. Tudi ta dva govora bomo prilično objavili po stenografskih zapisnikih.

Danes bo notranje ministerstvo dovršeno; potem pride na vrsto novi vojni zakon gledé rezervistov in za njim proračun brambovskega ministerstva. Oboje bo jutri morda dovršeno, tako, da se v soboto prične razprava o naučnem ministerstvu, pri katerem bo na desnici prvi govoril poslanec Klun in predlagal resolucijo, naj vlada zopet oživi gimnazijo v Kranji ter jo eventualno razširi v višjo gimnazijo. Razprava pri naučnem ministerstvu utegne biti med vsemi najživahnejša.

Govor poslanca Šukljeja v državnem zboru dne 19. aprila 1888.

(Dalje.)

Finančni minister je od lauskega leta predložil zbornici dve davčni predlogi, ki obljubujete večje dohodke. Sladkorni davek, ki bo nesel okoli dva

milijona, in davek od žganih pijač, ki bo nesel še več, skoraj gotovo najmanj 25 milijonov.

O sladkornem davku govorilo se je že mnogo stvarnega; kar pa se tiče davka od žganih pijač, mislim, ako bo predloga srečno se ognila klečeti v odseku in prišla v zbornici v drugem branji na vrsto, da se bo pri tej priliki gotovo unela temeljita razprava, torej meni mi treba danes o tem govoriti. (Prav res! na desnici.)

Dovolim si le nekaj splošnih opazek. V prvi vrsti je ona umetna zveza med sladkorjem in špiritom, ki mi ni všeč. Stvar je ob kratkem ta, da se je predloga o špirtu — jaz sem načeloma pristal večjih davkov od žganih pijač — predložila v sedanji obliki na korist ogerskim žganjarjem vsled slabih ogerskih financ.

Da bi pa potlačili upor, na kateri bi utegnili pri nas zadeti predloga o davku od žganja, pomagali so si s tem, da so rekli: Ne potrdimo poprej sladkornega davka, dokler ni ugodno rešena predloga o žganji.

Naredili so umeten kompromis, ki je škodljiv za nas, kakor vsi kompromisi z ono državno polovico. (Res je! na desnici.)

Ne bom pojasnjeval stvari s številkami; to se je godilo že v odseku. Nekaj pa moram opomniti. Predloga o sladkornem davku koristi gospodom Ogrom ravno tako kakor nam. Na podlagi nove postave o sladkornem davku bo se, kakor se bojim, ogerska produkcija sladkorja jako povzdignila, in mislim, da nisem pesimist, ako trdim, da bodo kmalu minoli časi, ko se je avstrijski sladkor izvažal na Ogersko.

Na drugi strani pa se ogerski špirit že sedaj mnogo uvaža; pri nas na Kranjskem rabijo skoraj izključno ogerski špirit. V prihodnje pa se bode s kontigentovanjem, s kuhanjem žganja iz močnatih suovi import še pomnožil, in bojim se, da bode kmalu naš trg preplavljen z ogerskim špiritom, ako se predloga ne bo premenila v tem oziru. In da se izvrši ta za nas malo koristen kompromis, morala je priti avstrijska sladkorna industrija, ki je morda najvažnejša industrija v naši državni polovici, v siten položaj, da danes 19. aprila ne vé, kak davek

LISTEK.

Prevara.

(Dogodba iz lovskega življenja, zapisal y.)

(Dalje.)

Naj mi pa nobeden ne očita, da zlorabim g. nadlogarjevo odkritosrčnost. Kadar nam je kaj pravil o svojem lovskem življenju, mi ni nikoli prepovedal, da ne smem porabiti za kratek „listek“. Tudi če sem ga naravnost vprašal, smem li kaj objaviti, mi je le rekel: „Naredite, kar hočete, Vi ste odgovorni!“

Tudi danes se je udal.

„Povedal Vam bom, kedaj sem se prav fino peljal. Deset let je tega, kar so mi pravili lovski in gozdarski pomočniki, da so v velikem hribu J. dobili sled medvedov. Tem ljudem pa ni vsega verjeti; moral sem se sam prepričati. Dve uri daleč od mojega stanovanja je bil tisti kraj, in zdaj v snegu potrebovali smo dobre tri ure. Ono jesen je skoro ves mesec neprenehoma deževalo. Voda stala je po senožetih, divjih rac pa je bilo kar na

trope. Lazil sem za njimi, tudi jih precej postrelil, pa prehladil sem se bil hudo. Ker sem vedno gazil po vodi, dobil sem trganje po nogah, kakor prej še nikoli ne. Zdaj sem raje pri peči tičal, kakor pa po gozdu stikal. Vendar pa, medved v našem lovskem okraju, to ni kaj navadnega! Naš knez bi bil neznano hud, če bi zvedel to novico, pa bi on ne bil na lovu. Grem tedaj s svojimi hlapeci v gozd. Res dobimo sled. Tudi smo nekako uganili, kje ima zver ležišče.

Domov gredé srečam nekaj kmetov iz naše okolice. Bili so sicer polu drugo uro daleč doma, pa poznal sem jih, ker so vozili les iz graščinskih gozdov. Eden mi pové, da so pred enim tednom, ko je bilo še kopno, videli blizu vasi medveda. Neki mož je prišel potoma mimo drobnice in slišal je na drevesu neko praskanje. Ni bil še popolnoma dan, zato je mislil, da je kak človek. Pa postava bila je za človeka prekratka, preokorna, in dolge kocine je imela. Ko pa tista čudna stvar na hruški nekaj zagodrnja, spoznal je mož, da so sami stric medved na drobnici. Pihal jo je v stran, kar so ga noge nesle.

Drugi je zopet pravil, da je neki gospodar šel

na vse zgodaj v bližnjo vas delavca iskat. Da bi prej prišel, ubere pot čez travnike ob vodi. Kar na drugi strani zagleda medveda. Neznansko mu je predla. Ni pogledal, kam se je medved obrnil, tudi dobro jutro mu je pozabil voščiti, tekel je pa domu po najkrajši poti in še le takrat se je čutil varnega in si globoko oddahnil, ko je že duri domače hiše dobro zapahnil za seboj.

„Zakaj mi niste to vse prej sporočili?“ prašam.

„Gospod, daleč je do vas, tudi možaka nista precej povedala. Ali ju je bilo še vedno strah pred medvedom, ali pa sta se sramovala povedati, kako urno sta tekla pred njim.“

Zdaj sem vedel za gotovo, da se je v onem hribu medved udomačil. Ko je bilo še kopno, prišel je blizu vasi; zdaj v prvem snegu odtegnil se je v samoto.

Domu prišedši pošljem sela do kneza z naznanilom, da je medved v hribu J. Pošlje mi po istem selu pismen ukaz, naj vse pripravim, da ga gremo počakat. Dve noči naj nastavim vado v tisti kraj in čez dan naj pogledam. Ako je prvo noč prišel na vado, naj se hitro pripravijo ute na čakališči. Imenitnega gosta bo seboj na medvedov lov pripeljal.

jo zadane dne 1. avgusta, in da ne more vpeljati onih naredeb v difuzijskih aparatih, onih stavbenih prenapred, koje bodo potrebne vsled novega davka na izdelke. Zeló obzalujem, da se bomo morali tudi v tej stvari upogniti pod kavdinski jarem gospodov sosedov v Transiliviji. (Dobro! Dobro! na desnici.)

In konečno še eno besedo o večjih dohodkih od davka na špirit. Gospóda moja! Imenovali so davek od špirta zadnji vir avstrijskega državnega gospodarstva, in temu ne morem ugovarjati. Tú se mi vsiljuje vprašanje — prebivalstvo se peča z njim, in mi se mu ne moremo ubraniti — vprašanje: Kaj pa se bo zgodilo s temi večjimi dohodki?

Dovolite mi, gospóda moja, popolnoma odkritosrčno besedo. Slovence prištevajo, kakor znano, najboljšim vojakom avstrijske armade, in na brezštevilnih bojiščih — od one bitke na planjavi ob Moravi leta 1278 do bosniške okupacije — je naš mali narod dokazoval svojo udanost dinastiji, svoje avstrijsko rodoljubje. (Prav res! na desnici.) In zastopniki tega naroda niso bili nikoli skopi, ko so dovoljevali sredstva, ki so se zahtevala v imenu državne veljave.

Ravno zaradi tega pa je naša zahteva tembolj opravičena, da se vse stori, s čimur se more ohraniti mir, vse, kar se sploh strinja z našo častjo, da ohranimo prijateljske razmere z vsemi našimi sosedi, posebno pa z našo veliko sosedno državo na vzhodu. (Dobro! na desnici.) Militarizem je breme, ki ga ne bomo mogli vedno prenašati. (Prav res! na desnici.) Že sedaj je to breme pretežko za nas.

Torej kaj hočejo storiti z večjimi dohodki od davka na špirit? Ali naj si mislimo davek od špirta kot dobro napolnjen vodnjak, iz katerega — da govorim v podobi — vojni minister s privihanimi rokavi zajema milijone, da lepo opravi črno vojsko, kakor se reče? Ali bodo tudi ti milijoni zginili v sodu Danaidov, ki je vojna uprava? Gospóda moja! Res je, vojaška pripravljenost za vojsko je stvar, ki je v sedanjem resnem položaji vredna vse naše pozornosti.

Ravno tako važna, kakor vojaška, je tudi finančna pripravljenost za vojsko. Denarnega vojnega zaklada ne moremo imeti kakor v Nemčiji. Finančna pripravljenost za vojsko je pri nas ta, da morejo davkoplačevalci v sili zadostiti visokim zahtevam.

Ako pa popolnoma oslabite davkoplačevalca z bremenem, ki mu jih nalagate v mirnem časi, ne bo mogel v sili biti kos zahtevam, in nemogoča bo finančna pripravljenost za vojsko.

Mislim torej, da moramo že sedaj vedeti, za kaj se bodo porabili dohodki od špirta, ako se dovolijo. Porabijo naj se, da se državno gospodarstvo oprosti upravnega primanjkljaja, in da se znižajo direktni davki, posebno hišni davek, in mej indirektnimi davki posebno davek od soli (Res je! na desnici), in ob enem naj se izvrše one naprave, katerih doslej zanemarjene dežele ne morejo več pogrešati, in tu navedem v prvi vrsti svojo ožjo domovino Kranjsko. (Dobro! Dobro! na desnici.)

Toliko o proračunu sploh. (Dalje prih.)

Govor finančnega ministra vit. dr. Dunajevskega

v državnem zboru dne 18. aprila 1888.

(Dalje.)

Veliko se je govorilo tudi o gospodarskem propadu. Ali ponoviti moram svojo misel, da se ni treba slabjšega kazati pred svetom, kakor je resnica, in tudi ni treba misliti, da bo prišel in nam pomagal „deus ex machina“, ako vedno tožimo o položaji. Sami imamo dovolj moči, ako nas previdnost obrvaruje večjih nesreč. (Dobro! na desnici.) Da pa vse ni tako, kakor se toži, dokazujejo številke.

Prvi dan te debate je nekdo rekel, da pada število gospodarstev in samostojnih obrtnijskih podjetij. Gospóda moja, samostojnih obrtnijskih podjetij, ki so se oglasila za dohodninski davek je bilo

leta 1881. . .	713.814
„ 1882. . .	720.261
„ 1883. . .	730.767
„ 1884. . .	734.621
„ 1885. . .	751.223
„ 1886. . .	765.105
„ 1887. . .	773.765

torej število vedno raste; in ravno na Koroškem je bilo samostojnih podjetij

leta 1881. . .	11.300
„ 1886. . .	14.118.

S tem nočem dokazati, da nam gré dobro, temveč opomniti, da ne propadamo.

Tako so se zvišale svote v poštnih hranilnicah za dva milijona, o dohodkih od tabaka v zadnjih letih sem že govoril. Dohodki od železnic od 1. januarija do 7. aprila 1888 so se v primeri z minolim letom zvišali za 700.000 gl. V dóbi 1886/87 se je za domačo potrebo izdelalo piva 12½ milijona hektolitrov, v primeri s prejšnjim letom 740.000 hektolitrov več. To vendar niso znamenja propada. Da se gospodarstvo v Avstriji ne more povzdigniti vsled razmer, ki niso ne v vaših, ne v mojih in v nobenih rokah, tega ne morem tajiti. Vendar mislim, da je pametneje v političnih in gospodarskih stvareh moško vstrajati in iskati prava sredstva za pomoč, kakor pa tožiti, posebno če pomislimo, da se tožbe slišijo tudi v inozemstvo. Tolažba pa je za-me, kedar vzamem v roke tuje liste, ki nimajo nobene politične barve, francoske in nemške, tam najdem bolj ugodne sodbe o naših gospodarskih in finančnih razmerah, kakor sodijo domačini. Ponovim, da po mojih mislih ni še tako slabo, ali gledé na rastoče troške tudi ne morem reči, da je tako dobro, kakor bi moralo biti.

Kar se posebno tiče finančne uprave, imel sem v večletni praksi časa dovolj privaditi se raznim ugovorom, pritožbam in grajam. Tudi v dosedanji debati ni manjkalo ugovorov. Duh finančnega ministerstva je birokratsk, neprijazen itd. Še nekaj vas moram prositi, častita gospóda. Ako grajate vodstvo finančnega ministerstva — slovesno ponavljam, to je vaša pravica — tako imate tukaj finančnega ministra; njemu morete odreči ves razum, tolažil se bo s tem, da so z enim njegovih prednikov, ki je bil v svoji stroki vrl mož, ravno tako malo prijazno postopali njegovi osebni prijatelji. Prosim pa, ne govorite o finančnem ministerstvu. Dvorljivo moram povdarjati, da priznam vse pravice

Hitim torej zopet sam na tisti kraj in nastavim vado. Drugi dan grem zopet sam pogledat, kaj je. In res medved je na jutro prišel in se poživil z nastavljenjo hrano. Drugi sel je hitel to novico povedat v grad in iz grada zopet drugi strežaj z brzojavko na postajo, da g. baron lahko takoj pride. Čez dva dni bo vse pripravljeno, lov bode zanimiv. Kar precej tu dostavim, da je povabljeni g. baron še tisti večer vsedel se na železnico in drugi dan že zjutraj prej potrkal na vrata v gradu, kakor je gospóda vstala. Kaj pa da svojega spremljevalca pripeljal je seboj. Kdo bi ga na potu kratkočasil? Ta pa je imel neizcerpljiv vir lovskih dogodeb.

To se je meni precej dalo na znanje. Še enkrat naj pogledam, če ste uti dobro preskrbljeni in če je drugo vse v redu. Odložil je knez, da na lovu bomo samo štirje. On in g. baron bodeta pospala nekoliko v eni uti, jaz in pa baronov lovski strežaj skupaj v drugi uti. Več ut tako ni bilo mogoče tam napraviti, pa četrť ure stran bodeta čakala dva hlapca, da spravita ustreljenega medveda v graščino. (Dalje prih.)

gospodom poslancem, vendar ne morejo poznati vseh razmer ter soditi toliko oseb, ki delujejo v tako velikem in važnem uradu.

Ako pomeni birokracija natančni red, vestno izvrševanje vseh uradnih dolžnosti, sprejemem to grajo kot zaslužno hvalo, ne za-se, pač pa za svoje izkušene sodelovalce; da ti močje z velikim požrtvovanjem delajo v službi države, kaže to, da sem jih v kratkih letih zgubil mnogo, ki so svoje moči darovali za službo.

Ako fiskalizem, ki se očita finančnemu ministerstvu in torej tudi meni, pomeni to, da finančno ministerstvo in minister po močeh varujeta koristi državnega zaklada, je to pač res.

Gospóda moja, ako slišimo različne misli in mnenja v časniki, v zasebnem življenji in v odsekkih, kar se zahteva pri vsaki postavi, pri vsaki noveli in premembi, kako naj državni zaklad daje olajšave in znižanja, ako pomislimo, da se je pred dvema letoma v neki generalni debati zahtevalo olajšav v znesku 30 milijonov, kdo naj še potem varuje državni zaklad, ako ne finančni minister in njegovi uradniki?

Gospóda moja! Izdajati je veliko veselje (veselost na desnici), ali imeti je treba, sicer je nevarno.

Prosim visoko zbornico, naj me nekoliko potrpežljivo posluša o delovanji državne uprave v zadnjih letih. Najprvo moram opomniti, da so l. 1881. kosmati troški državi znesli 479.643.667 gl., čisti troški pa 349.236.852 gl. Ta razloček moram posebno povdarjati, ker se večkrat zgodi v časniki in v zbornici, da kosmate troške opisujejo kot rastoče davke, ker ne pomislijo, da so mej temi številkami tudi take, ki niso novo breme, marveč le produkcijski troški pri državnem gospodarstvu.

Za leto 1888. je budgetni odsek proračunal kosmate troške na 537.938.000 gl. čisti troški pa znesejo 333.207.000 gl. — to je, za leto 1888. znašajo kosmati troški 58 milijonov več, kakor leta 1881, in čistih troškov manj 12 milijonov. Če odštejete v računskem zaključku leta 1881. vštetih in izplačanih 20 milijonov, pomnožili so se kosmati troški za 78 milijonov, čisti pa za 8 milijonov, ali kosmati troški za 17%, največ zaradi podržavljenja železnic, in čisti troški za 2·6%.

V primeri z letom 1881. zvišali so se troški pri ministerstvu za notranje stvari za 7·63 odstotkov, pri ministerstvu za deželno brambo za 19·82%, pri naučnem ministerstvu po treh oddelkih za „centralo“ 31·40%, „bogočastje“ 147·77%, „nauk“ 20·86%, pri trgovinskem ministerstvu 120·26%, pri poljedelskem ministerstvu 76·80%.

Navesti hočem še nekaj posebnih dat. Kar se tiče polja duševnih koristi, spominjate se še gotovo, da so se troški pri naučnem ministerstvu pomnožili večinoma vsled višje kongruie, ki se je skoraj enoglasno sklenila v zbornici. Skupni troški za nauk so v l. 1888. za 1.912.000 gl. večji kakor v l. 1881.; troški so se pomnožili pri velikih šolah za 280.000 gl., to je za 7·79% vsled prenapred na vseučiliščih in novih zgradb; pri srednjih šolah so se troški pomnožili za 397.000 gl. ali 11·84%, ker je država precej gimnazij in realk na Nižje-Avstrijskem, Štajerskem, Čuškem, Moravskem in v Galiciji prevzela v svojo upravo; za gospodarske razmere prevažne šole zahtevajo letos 897.000 gl. več, kakor l. 1881.

Kar se tiče materialnih koristi, moram opomniti, da so se pri trgovinskem ministerstvu skupni troški pomnožili za 1.511.836 gl., in sicer za pristaniško in zdravstveno službo, za izvanredne zgradbe v pristaniščih in regulovanje Narente. Od l. 1880. do konca 1887. je država dobila 3700 kilometrov železnic. Država je plačala v gotovini za železnice 92.566.000 gl., in za priprave 13.983.000 gl. Koliko bodo koristile, se s števiki ne dá zračunirati. Dalje je država od l. 1881. do 1887. izplačala podpore lokalnim železnicam 1.335.000 gl.

Poljedelsko ministerstvo ima letos 1.926.000 gl. več v proračunu kakor l. 1881., k temu pa je treba še prišteti izvanredne troške za vrejevanje rek v znesku 31 milijonov gl. Tako mislim, smo določili velike svote za materialne koristi.

Preidem k drugemu vprašanju. Kedar spoštovani gospodje člani skupnih delegacij skrbé za dopoljenje in pomnoženje državne vojaške moči, zgodi se enoglasno — kar hvaležno priznam — in zato mislim, da je ugodneje biti vojni minister, nego finančni minister. (Veselost.) (Dalje prih.)

Pozabil sem Vam preje dostaviti, da na tisti kraj je medved rad zahajal. Zato ste bili tudi tam že več let dve uti napravljeni, kjer se je prenočilo in kamor se je v obližje postavila vada. Medved je navadno proti jutru vstal in šel na vse zgodaj poiskat si zajuterka.

Ko je knez mojega sela odpravil, hitel je njegov strežaj na bližnjo brzojavno postajo naznanit knezovemu prijatelju, nekemu baronu, da so lovci dobili medvedov sled, naj pride na lov.

Bil je tisti baron strasten lovec. Dobil si je za spremljevalca na lovu nekega lovskega strežaja daleč tam z Nemškega. Pravili so v gradu, da je dotični sluga spremljal prej nekega bogatina tje v Indijo na love tigrov, levov in družih zverin. Bil je baje izvršten strelec; in če je bil lov bolj nevaren, bolj je bil pogumen in neustrašen. Baron mu neki plačuje veliko svoto na leto, na vsak lov ga tisti strežaj spremlja, in če tudi nič ne dobita, vé pa lovski sluga tolikanj več pripovedovati lovskih dogodeb in nevarnosti iz svojega življenja. Bil sem slednjič bolj radoveden spoznati tega lovskega pomagaača, kakor medveda samega.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. aprila.

Notranje dežele.

Cesar je izročil povodom svojega bivanja v Inomostu cesarskemu namestniku znesek 6000 goldinarjev, da od teh razdeli 5000 gold. mej one Tirolce, ki so se ponosrečili vsled plazov, 1000 gl. pa mej uboge v izaški dolini.

Poljski klub državnega zbora se je predvčerajšnjim posvetoval o Liechtensteinovem šolskem načrtu. Sporazumljenje se ni moglo doseči ter se je konečno sklenilo, naj liberalna manjšina klubova pismo sestavi izjavo, na podlagi koje se bo mogla vspešno vršiti obravnava pri prihodnji seji. Groholski se je izjavil, da se bo razdrla državnozborna večina, ako bi propadel Liechtensteinov načrt že pri prvem branji.

Državni zbor namerava uvesti z ozirom na dolgotrajne budgetne debate prihodnji teden večerne seje.

Posvetovanje državnozbornskega odseka o **davku na špirt** končano bo že tekoči teden ter bo postava dobila Najvišje potrjenje gotovo že meseca maja. V ravno tej zadevi prišel bo ogerski finančni minister Tisza prihodnjo nedeljo na Dunaj.

Ogerski škofje zbrali so se predvčerajšnjim vsled poziva kardinala Simora k posvetovanju o kongruu.

Rothschildova skupina sklenila je z ogersko vlado pogodbo, o koji smo že zadnjič poročali, le pod tem pogojem, da jo sme preklicati v slučaju zunanjih homatij.

Zagrebski mestni magistrat je sklenil dné 24. t. m. vsled vladnega poziva pogodbo o zgradbi mestne vojašnice z budimpeštanskim podjetnikom Schomannom ter razdril ono s zagrebškim konzorcijem.

Vnanje države.

Za **Črnogorce** priplulo je predvčerajšnjim iz Odeše v Trst več ladij z žitom.

Srbska radikalna stranka imela je dné 24. t. m. zvečer sejo, koje so se udeležili vsi ministri. Ker se ministerski svet pod predsedstvom kraljevim istega dné ni mogel zediniti o tekočih vprašanjih, svetoval je radikalni klub, naj odstopi kabinet. Ta namerava neki to storiti že v prihodnjih dneh. — V Belgradu se pripoveduje, da si je kralj zagotovil za slučaj notranjih nemirov vojaško pomoč neke zunanje velesile.

Poročila, da se princ Koburški ne bo več povrnil v **bolgarsko** prestolnico s svojega potovanja, menda niso brez vsake podlage. Pravega vzroka za to prinčevovo potovanje skoraj ni mogoče najti, tem manj, ker vedno pogosteje dohajajo vesti, da se tu in tam prikazujejo vstajne čete. „Nar. Listy“ so izvedeli, da se skriva v gozdih ob srbsko-bolgarski meji veliko število oboroženih vstajnikov. — Bolgarski eksarh, msgr. Jožef, izročil je nedavno turškemu velikemu vezirju noto, v koji se pritožuje o verskem položaji bolgarskega prebivalstva v Makedoniji, kjer je veliko pomanjkanje dušnih pastirjev, kolikor pa jih je, morajo veliko pretrpeti vsled mnogih težav, koje jim napravljajo turške oblastnije. Nota zahteva, naj se pooblasti eksarh, da sme imenovati nove škofove in otvoriti bolgarske cerkve v večih krajih Makedonije. Veliki vezir te izjave ni še predložil niti sultanu, niti ministerskemu svetu.

Položaj v **Makedoniji** je vedno nevarnejši. V tej deželi so sedaj take razmere, kakoršne so bile v družih balkanskih državah, predno so se otresele turškega jarma. Kolikor bolj se vzbuja ljudstvo k narodni zavesti, tem bolj občuti negotovost za svojo osebo in premoženje, kojima neprestano preti nevarnost s strani turških oblastnij in roparjev. Splošna vstaja in posredovanje tujih velevlasti bodete neobhodna posledica teh žalostnih razmer. Turčija to tudi dobro vé ter izdaja naredbe, da bi preprečila nevarnost, toda neusmiljenost turških uradnikov le bolj razburja narod. Najbolj vznemirjena pa je turška vlada vsled vesti, da so na poti v Makedonijo močne čete hajdukov iz Srbije, Bolgarije in Grške.

Preklicuje se vest, da obravnava **ruski** finančni minister z belgijskimi finančnimi tvrdkami o posojilu. Rusija ne bo iskala posojila prej, kakor če izbruhne vojska, in v tem slučaju dobila bo brez težav zadosti denarja na pariškem trgu. — Varšavski vojaški krogi so mnenja, da ne zadostujejo še utrjevanja v ruski Poljski. Zaradi tega izgotovile se bodo še nove zgradbe. Okoli Varšave deloma izdelane, deloma še le pričete utrdbe postale so veliko večje, kakor se je to nameravalo začetkoma. Kolikor se more soditi po ogledovanjih vojaškotehniških organov, postavile se bodo najprvo nove trdnjavske stavbe v okolici Koluskija in na črti mej Zamoskom in Tarnogradom. Dotična dela v lublinskem poglavarstvu nadaljevala so se tudi po zimi ter so že večinoma gotova. — Car bo jeseni potoval od vaj okrog Krasnega Sela k vojaškimi vajam, ki se bodo vršile v bližini Odeše. — Vrhovni poveljnik ruskega 11. kora, ki je nastavljen ob gališki meji, generalni pribočnik knez Sahovskoj, je bil odpoklican v Petrograd, kjer se bo moral zagovarjati zaradi slabih zdravstvenih razmer svoje armade. Sahovskoj je sovražnik Poljakom. Na njegovo mesto je imenovan

poveljnik topništva, generalni poročnik Anosov. — Slavni preiskovalni potovalec polkovnik Převalský odšel bo v kratkem v srednjo Afriko.

Nemški cesar je knezu Bismarcku osebno naznanil, da je sin njegov, Herbert Bismarck, imenovan državnim ministrom. Pri tem mu je z jako prisrčnimi besedami zatrjeval svoje prijateljstvo. Nameravala so se tudi še druga odlikovanja za državnega kanclerja, koja je pa slednji neki sam odklonil.

Francoške izjave za Boulangerja in zoper njega so za sedaj ponehale. Kakor poroča „Wr. Allg. Ztg.“, sklenila je vlada, da bo uporabila najskrajnejša sredstva zoper poljudnega generala. Senator Bardoux, prijatelj Carnotov, rekel je v Lyonu: „Ako se bo pomužilo boulangistiško gibanje, zaprli bodo generala. Kakor hitro bo odpravljena volitev po zapisnikih, razpuščena bo zbornica. Na mesto Floquetovega ministerstva prišel bo kabinet, ki bo sestavljen iz samih zmernih republikancev.“ Boulangerjevi prijatelji protestujejo zoper očitanje, da so zakrivali poluuraadne spletke, rekoč, Boulanger bo prišel na postaven način potom splošne volilne pravice do veljave. Za danes je povabil Boulanger poleg svojih ožjih pristašev na obed tudi nekaj drugih zborničnih članov. Granet, Turquet, Saintmartin in Deguillier so sprejeli, šest drugih poslancev pa je odbilo to vabilo. Boulangistiška poslanca za Seine-departement, Laisant in Michelin, predlagala sta svojim ostalim tovarišem, naj se skupno vsi odpovedó, da bo moglo ljudstvo pariško po svoji volji razsoditi med njimi. Laisant in Michelin zatrjujeta, da sta odločna republikanca in da bodeta pobijala vsakršno diktaturo; sedanji parlamentarizem pa je po njujinem mnenju le sramota za republiko. — Nadškof pariški je izdal duhovnikom svoje škofije okrožnico, v koji obžaluje, da so se vse bolnišnice spremenile v posvetne zavode. Pozivlja duhovnike, naj mu poročajo, v koliki meri in od kdaj se je to že zgodilo v njihovih župnijah, in ali morebiti kaže, da se ustanovijo enaki zasebni zavodi.

Turška vlada je ukazala carinskim uradom v Mustafi Paši, Drenopolji, Dedeagaču in Carjigradu, da morajo pobirati od blaga iz vzhodne Rumelije carino v znesku osmih odstotkov njihove vrednosti. Ta naredba je sicer proglašena le začasno, a ker se popolnoma vjema z obsegom sklepov dotične ministerske komisije, ostala bo stalno v veljavi.

Razmere med **Grško** in **Turčijo** so jako napete. Grška vlada ne bo poslala nobenega zastopnika v Carjigrad, ki bi izročil sultanu veliki križ Izveličarjevega reda, a pritožila se je pri sultanu zaradi preganjanja grškega elementa v Turčiji. Slednja pa je srdita na Grke, ker je izvedela, da nameravajo prevrat v Makedoniji, akoravno je zatrdilo velikemu vezirju grško ministerstvo, da si le to želi gledé Makedonije, naj se ohrani „status quo!“

Da **rumunska** vstaja še ni zadušena, kaže nam najbolje poročilo, da je zaprtih v ječah nad tisoč kmetov; koliko pa je ranjenih in mrtvih, niti še ni znano. Z nova poslala je vlada zoper razburjeno prebivalstvo nekaj oddelkov vojaštva. Ministerski predsednik Rosetti je prepovedal časopisom, da ne smejo poročati o vstaji, ker bi to škodovalo kreditu cele države.

Abesinski general Alula je ukazal prebivalcem v Hamasen-ozemlju, naj se povrnejo k navadnemu delu, ker se bo skoraj gotovo v kratkem že sklenil mir z Italijani.

Dnevne novice.

(Dr. Anton Mravljak †.) Prijatelj iz Ljutomer nam je danes naznanil, da je včeraj zjutraj umrl tamošnji odvetnik po kratki bolezni v 58. letu svojega življenja. Pokojnik je bil zanesljiv narodnjak, tih in pošten mož, samec, ki je zadnji čas živel le za svoj poklic. N. v m. p.!

(Umrl) je včeraj dopoldne ob 1/2 1. uri v Novem mestu po dolgi bolezni v 63. letu starosti dr. Martin Razpet, c. kr. okrajni zdravnik, odlikovan s zlatim križcem s krono. Pogreb bo jutri ob 5. uri popoldne. N. v m. p.!

(Pri današnji dopolnilni volitvi I. volilnega razreda v mestni zbor) so bili izvoljeni od prišlih 92 volilcev, in so dobili glasov: Ivan Velkovič 91, dr. Josip Starè 89, Henrik Ničman 87 in Josip Tomek 86. — Ugovore zoper postopanje pri letošnjih dopolnilnih volitvah za občinski svet je do 5. maja 1888 vložiti pri magistratu.

(Poročil) se je dné 26. t. m. Pavel, Koloman, Alojzij, Marija baron Rauch iz Brdovca na Hrvaškem, sin Levina barona Raucha vlastelina, v župni cerkvi nemškega viteškega reda na Dunaji z gospodičino Rosino, Matildo Baechlé. Kot priče so bili: Aleksander Sauer-Zeaky, Eugen baron Thavonat, dr. Gejsa baron Rauch in Milutin Kukuljevič Bassany de Sacci, c. kr. kamornik. Cerkev je bila polna zbranega občinstva. Poročil ga je župnik nemške cerkve, č. g. Fr. Jančar.

(Himen.) Gosp. Ivan Strgar, c. kr. davkarski kontrolor v Rogatecu, se je poročil minolo soboto z gospodičino Berto Ogrizek iz Slatine.

(Kranjsko obrtno društvo) zborovalo je včeraj v gostilni gosp. Štruklja, da si izvoli nov odbor in razgovarja o obrtnih zadevah. Predsedoval je gosp. Klein, članov je bilo mnogo navzočih. Predsednik pozdravi društvenike in naglašja, naj bi po novo izvoljenem odboru zopet prvotno živahno življenje prišlo v društvo, da bi, kakor v začetku, koristno delovalo za obrtniški stan. G. Kunc pravi, da je bilo delovanje društva od kraja res bolj veselo, in da se je dosegel marsikak vspeh, tako na primer pri deželnem zboru kranjskem, da se je odpravilo obrtno delo v posilni delavnici. A ta vspeh je bil le kratek čas, kajti danes se zopet tako obrtna dela izvršujejo v posilni delavnici. Tudi merodajni krogi ne podpirajo obrtnikov dovolj odločno. Židovski tovarnarji bodo kmalu uničili krojaški in čevljarški obrt. Sploh vedno bolj propada v Ljubljani obrtniški stan. Gosp. Filip Zupančič toži, da ni trgovinska in obrtna zbornica podpredsednikom izvolila obrtnika. G. Hribar pravi, da so obrtniki deloma tudi sami krivi, da se ne vspnejo do večje veljave. On misli, da v prospah obrtnije bi najbolj koristil obrtniški list. G. Regali pritrdi mnenju, da se začne izdavat obrtniški list, in priporoča v posnemo graško obrtno društvo, da bi tudi naše društvo priredilo kako razstavo, odlikovalo zaslužne delavce, pridobilo podpornih članov in priredilo predavanja. Gosp. Hribar misli, da bi bilo umestno prirediti posebne večere za obrtnike, čemur pritrdi tudi g. Dežman, a g. Regali smatra take večere nepotrebni. Konečno se načelno sklene izdavat zopet obrtniški list in odboru naroči za to potrebno ukreniti. V odbor so bili izvoljeni gg.: Klein, Kunc, Hribar, Dežman, Regali, Sparovitz, Kunst, Lasezky, Skrabec, Widmayer, Žitnik, Perne, Zupančič, Hrovat in Žagar.

(Državne ustanovo) v skupnem znesku 3880 gl. je razpisalo naučno ministerstvo za gojence na ljubljanski moški in ženski pripravnici.

(Vabilo) h koncertu virtuoza na goslih G. Wagnerja v nedeljo dné 29. aprila 1888 v čitalniški dvorani. Koncert se vrši s sodelovanjem gospe M. Gerbičeve, in gg. viteza Ohm-Janušovskega, Antona Razingerja, Ivana Pribila, Iv. Zwirra in Jos. Paternostra. Vspored: 1. Grieg: „Sonata“, G. Wagner in vitez Ohm-Janušovsky. — 2. Smetana: Arija iz opere „Prodana nevesta“. — 3. B. Godard: „Koncert“, G. Wagner. — 4. Fran Abt: „Ave Marija na planinah“, kvartet. — 5. Spiller: „Romanca“, G. Wagner. — 6. Braga: „Serenada“ za petje, gosli in klavir, gospa Gerbičeva, G. Wagner in vitez Ohm-Janušovsky. — 7. Wieniawsky: „Polonaise v A-duru“, G. Wagner. — Kasa se odpre zvečer ob sedmi, začetek ob pol osmi uri.

(Muzejsko društvo) ima jutri zvečer ob 7. uri v bralni sobi „Rudolfinuma“ mesečni shod, na katerem bo g. vladni svetovalec in konservator Anton Globočnik predaval o zgodovinskem razvoju uprave in sodništva na Kranjskem.

(Zlat križec za zasluge) dobil je gosp. Josip Lautner, zdravnik v Vitanji.

(Graško vsučilišče) ima v drugem polletju vpisanih 1238 velikošolcev; med temi je 100 bogoslovcev; 464 rednih in 36 izrednih pravoslovcev; 472 rednih in 16 izrednih medicincev; 53 rednih in 16 izrednih modroslovcev in 81 farmacevtov.

(Novo gimnazijsko poslopje) pričeli bodo zidati v Gradci. Stroški so proračunjeni na 315.000 gl.

(Polijskim komisarjem) imenovan je pri c. kr. policijskemu ravnateljstvu v Trstu dosedanji c. kr. policijski koncipist g. Anton Mahkovec.

(Tatú Prelovška), ki je ubegnul iz zapora kamniškega okrajnega sodišča, prijel je včeraj popoldne po dolgem iskanji mestni redar Gostič v stanovanji neke tovarniške delavke v Rožnih ulicah št. 27. Prelovšek je bil pod posteljo skrit. Redar je našel v sobi kovčeg, ki so ga na policiji odprli in v njem našli nad 150 gold. denarja, žepne rute s črkama J. S. in mnogo smodk. Pri sebi je imel Prelovšek 3 gold. srebrnega denarja, srebrno žepno uro, na nogah pa obuti nogovici, eno žensko s črkama J. S. in eno moško s F. S. Nogovici, žepne rute, denar in smodke si je tat brez dvoma nabral pri „Bobenčku“, kjer se je nedavno izvršila predrzna tatvina. Izvestno je Prelovšek član tatinske družbe, ki je kradla pri „Bobenčku“ ter v Ljubljani pri Selanu in Briskem. Prelovšek je bil zaradi tatvine že več-

krat zaprt, tudi na gradu, kjer sedaj sedita njegov oče in brat. Mestni redar Gostič zasluži vso pohvalo.

(V Gradcu) skoraj ni več dneva, da ne bi se čulo o kakem izneverjenju ali samomoru. V sredo zjutraj ustrelil se je knjigovodja in stavbeni risar, službujoč pri mestnem stavbenem mojstru Francu J. Böhmu. Govori se, da je izneveril 6000 gl.

(Nasledek igre.) V Opatiji ustrelil je v nedeljo zvečer finančni paznik nekega civilista iz sovraštva, ker je ž njim igraje vsak dan vse zgubil, kar je imel drobiža pri sebi. Paznik je bil pred nekim časom še prav pošten človek, ki je zvesto svojo službo opravljal. Igra je kriva njegovi nesreči. Prijeli so ga in zaprli.

Raznoterosti.

— Napoleon I. pregledoval je nekoč svojo vojsko. Na ravnem polju stali so vojaki v večjih oddelkih. Cesar hoče naglo od enega polka obrniti se k drugemu. Izpodbode konja, in ta se naglo zasuče na drugo stran. Vse to se je pa le prehitro zgodilo, klobuk pade Napoleonu raz glavo. Po naključju stal je pred četo zraven svojega stotnika mladi njegov poročnik, temu se posreči klobuk vloviti ter ga naglo vrniti vrhovnemu poveljniku. „Hvala Vam, gospod stotnik!“ reče cesar že na drugo stran obrnen in se pokrije. „Veličanstvo, pri katerem polku?“ brzo vpraša poročnik. Zdaj se ozre cesar nazaj in spozna, kdo mu je to uslugo storil. Naglo vprašanje in oseba mu je že morala biti všeč, ker smeje se odgovori: „Stotnik pri moji osebni straži!“ Preskočil je tako poročnik stopinjo nadporočnika, postal precej stotnik in ker se je pozneje vrlo obnašal, bil je celo poveljnik vojnega kora.

— Španjski kralj Karol IV. je ljubil glasbo nad vse. Poklical si je za to slovečega skladatelja Bocherinija na svoj dvor. Kadar je kralj igral na goslih, moral ga je Bocherini spremljevati. Igrala sta navadno duette, katere je dvorni kapelnik sam zložil. Kralj pa je hotel le vedno prvi glas, (melodijo) igrati, a manjkalo mu je zato precej tehnične izobraženosti in tudi spretnosti in gibčnosti v prstih. Kako je to Bocherinija bolelo, lahko si mislimo! Dvorni velikaši so bili navzoči, ko sta se kralj in umetnik skazovala. Karol sviral je tako površno in brez takta, da se ni dalo razločiti, kaj prav za prav igra. Zdaj si izmisli Bocherini nekaj novega. Zloži nov duett, pa tako, da so prve gosli le spremljevale, druge še le izpeljevale glavni motiv. — Poskušala sta ga prej, in le kraljica je bila navzoča. Prvo stran igra; bilo je še vse mirno, le Karol večkrat odmaje z glavo. Ko preobrneta in sta sredi druge strani, je kralj že precej nevoljen, na obrazu se mu pozna, da nekaj ni v redu. Igrata na tretji strani, tu pa že marsikateri pogled uide Karolu na skladatelja, in ta pogled ni bil posebno prijazen. Ko pa prideta na četrto stran, zmanjka kralju potrpljenje. Vrže note in gosli ob tla in prime s tako silo skladatelja, da tudi on popusti igranje in se s težka reši iz dvorane. „To je Vaša najslabše skladba, Vaš talent Vas zapušča, zapustite tudi Vi men!“ kriči kralj za njim. Bocherini dobil je odpust, pa zraven tudi 12.000 liver na leto pokojnine. — Dve leti pozneje pride na dunajski dvor. Cesar je bil velik prijatelj glasbe, sviral je na gosli. Pa tudi tukaj je Bocherini našel ravno tiste težave kakor v Madridu. Cesar ni bil poseben umetnik na goslih, vendar je tu dlje časa obstal. Priučil si je bil umetnik že nekoliko politike. Cesar mu je enkrat stavil zvito vprašanje: „Kdo bolje igra na gosli, Karol IV. ali jaz?“ Bocherini jo zviže: „Karol IV. svira kakor kralj, a Vaše Veličanstvo kakor cesar.“

— Dobro ga je plačal. Dolgočasna je vožnja po širokem morju, zato si popotniki na različne načine delajo kratek čas. Neki Anglež in Američanec nista se vedela slednjic že drugače zabavati, kakor da sta eden drugemu prav debelo lagala. — Američanec pravi, da je v eni uri 999 golobov ustrelil. — Smeje se vpraša Anglež: „Zakaj ne rečete raje 1000?“ — „Resnica je meni nad vse! Lagati nočem tudi zaradi enega goloba ne!“ — Da bi ga prekosil, pripoveduje zdaj Anglež, da je na svojem potovanju videl človeka plavajočega zraven parnika dva dni neprenehoma. Nič si ni oddahnil, in če je parnik tudi naglo vozil, bil je on vedno tik ladije. Nehal je plavati, ko smo popotniki v Bostonu izstopili. „Kaj ste ga res sami videli? Se li nič ne motite?“ „To je, da sem ga videl! Z lastnimi očmi sem ga gledal.“ „Vi ne veste, kako ste mi ustregli s tem poročilom!“, vsklikne radostno Američanec. „Glejte jaz sem tisti človek! Kolikrat sem že sam to pravil drugim, posebno še svojim zuncem! Vedó sicer, kako izvrstno znam plavati, a da sem bil dva dni neprenehoma v vodi in vedno tik ladije, tega mi do danes še nobeden ni hotel verjeti. Zdaj pa se bom kar na Vas, živo pričó, skliceval.“

Telegrami.

Gradec, 26. aprila. Obrtno društvo v Celju je bilo razpuščeno vsled ukaza cesarskega namestnika. — Deželni šolski svet je odredil nasproti sklepom okrajnega šolskega sveta v Šmariji pri Jelševci, da se mora na tamošnji ljudski šoli pričeti s poukom nemščine že v drugem šolskem letu. Naučno ministerstvo pa je razveljavilo vsled priziva to naredbo ter zaukazalo, da je na ljudski šoli učni jezik slovenski in da ostane nemščina predmet le za one otroke, ki se za to prijavijo.

Berolin, 27. aprila. Izvestje: Cesar se čuti po dobrem spanju jačjega. Splošno zdravje se mu počasi povrača.

Belgrad, 27. aprila. Ministerstvo je odstopilo. Novi kabinet je sestavljen: Nikola Kristić predsedstvo in notranje zadeve, Mijatović zunanje zadeve in Bogičević javna dela.

Carjigrad, 26. aprila. Turčija je odposlala 3000 mož v pomnoženje mejne armade v Makedoniji. Velika grška četa pod vodstvom necega Nika je vdrla v Makedonijo. Bojé se, da namerava uprizoriti politiško vstajo.

Tujci.

25. aprila.

Pri **Maltu**: Gustav Oertel, trgovec, iz Erfurta. — grof Beroldingen, c. kr. kamornik, z Dunaja. — Max Bittner, svetnik nemškega reda, z Dunaja. — Karol Heiss, nadzornik južne železnice, z Dunaja. — Josip Samotorčan, pravnik, z Dunaja. — Emil Kuntscher, krojač, z Dunaja. — A. Kuntscher, lončar, z Dunaja. — Schlesinger, Sameck, Horn, Schwang, Schimann, Herschmann, Gessler, trgovci, z Dunaja. — F. Krumpholz, oekonom, iz Barna. — Dr. Mirosl. Kobek, zasebnik, s soprogo, iz Gradca. — L. Stern, trgovec, iz Zagreba. — M. Rihtarič, vojaški kapelan, iz Celoveca.

Pri **Sonu**: Morie Eckstein, trgovec, iz Berolina. — H. Walther, trgovec, iz Frankobroda ob Meni. — Dr. Aug. Silberstein, pisatelj, z Dunaja. — Paul Packer, vrhovni vodja, z družino, z Dunaja. — Nagy, Herling, Steiner, Wirth, Kreindl, Koos, trgovci, iz Prage. — Konrad Šnap, kanonik, iz Zagreba. — F. Mišnik, posestnik, s sestro, iz Pragarskega. — Baldauf, Bothe, trgovca, iz Gradca. — Anton Rosina, sod. avskultant, iz Novega Mesta. — Fr. Romé, župnik, iz Čemšenika.

Pri **Bavarskem dvoru**: Karol Knoll, trgovec, z Dunaja. — Rauchwenger, Tannenbaum, krošnjarja, iz Galicije.

Pri **Južnem kolodvoru**: Max Sommer, potovalec, z Dunaja. — Ignacij Lukschik, potovalec, iz Brna. — Georg Müller, potovalec, iz Gradca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
26.	7. u. zjut.	725-0	11-6	sl. jzap.	oblačno	7-00
	2. u. pop.	724-1	19-6	"	del. jasno	dež
	9. u. zveč.	723-6	14-4	"	dež	

Dopoludne oblačno, popoldne solčno, zvečer dež. Srednja temperatura 13°C., za 2-5° nad normalno.

Dunajska borza.

(Telegrafočno poročilo.)

27. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 90 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	80 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " — "
Papirna renta, davka prosta	93 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	867 " — "
Kreditne akcije	274 " 25 "
London	126 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	10 " 03 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 96 "
Nemške marke	62 " 25 "

OTOMANE,

!!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečene z modernim in močnim blagom.

no pozamerite! to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejeno

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,

(pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupecem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočila za prekupec so oljnate barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Molitev

velik pripomoček k zveličanju.

Spisal

sv. Alfonz Maria Liguori.

Slovensko izdal s pridejanimi molitvami pri dopoldanski in popoldanski službi Božji

dr. Anton Jarc,

prošt.

„Prebirajte in na novo berite te bukve...“

„pripravite, kolikor je v vaši moči tudi“

„druge na to, da se jih bodo poslužili...“

„Zmed vseh duhovnih spisov, katere sem“

„izdal, je ta gotovo najkoristnejši. Hotel“

„bi, ako mi bilo mogoče, izdati toliko“

„iztisov, kolikor je kristijanov na zemlji,“

„da bi vsakemu dal po enega.“

(4) (Lastne besede sv. Alfonza.)

176 strani 16°. Cena lično v platno vezano 50 kr.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani.

Lastnina „Katoliškega tiskovnega društva“.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporočta svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstarke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Krajevni in potovalni leksikon (Orts- und Reise-Lexikon) Avstro-Ogerske,

izdelala

Josip pl. Kendler in Leop. Siller.

Krajevni in potovalni leksikon

obseza vse avstro-ogerske kraje ter železnicne, poštné, parobrodne in brzovjavne postaje s zaznamovanjem železničnih in parobrodnih podjetij; zaradi tega je za vsacega neobhodno potrebna knjiga.

Krajevni in potovalni leksikon

sestavljen na podlagi današnjih prometnih razmer, je visoke pomenljivosti za c. kr. vojsake in vojaške uradnike, ker je v njem navedena natančna lega vsacega kraja v Avstro-Ogerski. — Dalje je tudi važen za poštné, železniške in brzovjavne uradnike.

Krajevni in potovalni leksikon

je posebne vrednosti za vsacega odvetnika, biležnika, sodnijskega uradnika itd., ker je pri vsacem kraji povedano politiško in sodnijsko uvrščenje, kakor tudi za vsakega graščinskega oskrbuika, tovarnarja, potovalca, izvoznika in uvoznika itd., in to zaradi tega, ker je pri vsakem kraji navedena pošta, železnica, oziroma bližnja pošta in železnična postaja.

Krajevni in potovalni leksikon

izide v 30 zvezkih po 30 kr. ali subskripcijska cena za celo delo a. v. gl. 7. — ter se dobiva v vseh knjigotržnicah ali pa pri založniku

Leop. Siller-ju, Dunaj I., Grünangergasse I.